

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΥΣΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Διελύσατε τὴν Βουλὴν, ἀφ' οὗ ἐπεσφρεύσατε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔθνους πᾶσαν παρανομίαν, πᾶσαν κατάχρησιν καὶ πᾶν ὄνειδος, καὶ τολμᾶτε νὰ φαντασθῆτε ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος θὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὰς πράξεις σας καὶ διαιωνίσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν πτώματα ἔθνικὰ, ὅλα εἰσθε σεῖς; Ὑποκρίνεσθε ὅτι ἔχετε θάρρος ἐνώπιον τῶν μελλουσῶν ἐκλογῶν· ἐμπιστεύεσθε ἴσως εἰς τὴν πανουργίαν σας· ὑπολογίζετε ἴσως εἰς τὴν ἀφειδῆ χρῆσιν τῶν μέσων τῆς ἐξουσίας, μόνον δὲν ὑπολογίζετε ὅτι ὑβρίσατε εἰς τὰ καίρια τὸ ἔθνος τοῦτο, παρ' οὗ ζητεῖτε τὴν ψῆφον καὶ ὅτι μόνον τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπερίμενον ὅπως ἐκδικηθῆ ὑμᾶς, ἀπαξ διαπαντός. Τὴν ἐπιούσαν τῆς 31ης Μαρτίου τὸ ἔθνος παραμικρὸν νὰ ἐκτραγῆ εἰς θυελλώδη ἐπανάστασιν, εἰ μὴ ἀνεχαιτίζετο ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ σήμερον μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας φρονεῖτε ὅτι τὸ αὐτὸ ἔθνος θὰ πληρώσῃ ψήφω τὰς κάλπας σας; Ἐὰν σεῖς ἐν τῷ ἀτομικῷ καὶ πολιτικῷ σας βίῳ ἀπεδείξατε πάντοτε ὅτι δὲν ἔχετε φιλοτιμίαν, κακῶς πιστεύετε ὅτι τὸ ἔθνος σὰς ὁμοιάζει.

Τὸ ζήτημα εἶνε σήμερον ὄχι ἂν θὰ πέσατε· ἀλλὰ πῶς θὰ πέσατε ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος ἀνεγέρσεως. Πῶς θὰ πέσατε καὶ σεῖς καὶ οἱ φίλοι σας καὶ αἱ ἀρχαὶ σας καὶ αἱ ἀναρχαὶ σας καὶ ἅπαν τὸ φαυλοκρατικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ δύο γενεὰς ἐργασθέντες ἀφροδομήσατε καὶ πῶς θὰ σπεύρωμεν ἄλλας εἰς τὴν θέσιν, ὅπου θὰ ἀφανισθῆτε, ἵνα μὴ ἀναδύσῃ καὶ πάλιν τὸ μiasματικὸν σας πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐξουδένωσε καὶ διέφθειρε τὴν πατρίδα. Ναί, θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ εὐχρηθῆς πονηρὸ Μεσσήνιε, ὡς τι θεόδοτον ἀγαθόν, τὸν ἥσυχον καὶ ἐντιμον θάνατον τοῦ Δεληγεώργη, τοῦ Βούλγαρη, τοῦ Ζαῖτη. Τοιοῦτος θάνατος ἤθελεν εἶνε πράγματι εὐεργέτημα διὰ σέ. Ἐμπρέπει εἰς σέ καὶ εἰς τὰς παρανομίας σου θάνατος πολιτικός, θάνατος ἐσχάτης ἀφάνειας καὶ ἐκμηδενίσεως, ὥστε καὶ εἰς τοὺς ἐσχάτους ἀνθρώπους τῆς κοινωνίας ταύτης, ἣν διέφθειρες, ἠπάτησες καὶ ἐπρόδωκας, νὰ δακτυλοδεικτῆσαι, ὡς ὁ λεπρός τῆς κοινω-

νίας, ὃν πάντες θὰ βδελύττωνται καὶ πάντες θὰ ἀποφεύγωσι.

Καὶ ἀπὸ τοῦδε βλέπομεν τὰ συμπτώματα τῆς τύχης ταύτης, ἣτις σὲ περιμένει. Ἐρώτησον τὸν ἐσχάτον τῶν Ἑλλήνων ἐὰν ἔχῃς ἐν τῇ καρδίᾳ του θεοῖν τινα καὶ θὰ λάβῃς κατὰ πρόσωπον ἀπάντησιν περιφρονήσεως. Ἐρωτῶμεν τοὺς στενοτέρους φίλους σου, ἐὰν συμπράττωσι μετὰ σοῦ καὶ αἰσχύνονται νὰ ὁμολογήσωσι δημοσίᾳ ὅτι εἶνε τὰ ὄργανά σου. Οἱ πονηρότεροι ἐξ αὐτῶν ἐκμεταλλεύονται τὴν περὶ τὰ δημόσια χρήματα ἀσωτείαν σου, ὅπως καταρτίσωσι τὰ ἀτομικὰ τῶν συμφέροντα· ἀλλ' ἀγανακτοῦσι καὶ φρυάττουσιν ὅταν ὀνομάζωσιν αὐτοὺς κουμουндуρικούς. Οὐδὲ θὰ ἐπιτρέψωμεν κατὰ τὰς ἐπικειμένους ἐκλογὰς εἰς πρόσωπα ἀμφιβόλου παρελθόντος νὰ ὑποκρίνωται μὲν τὸν ἀντιπολιτευόμενον, ὅταν ζητῶσι τὰς ψήφους τῶν ἐκλογῶν· νὰ κύπτωσι δὲ ἐντὸς τῆς βουλῆς ὑπὸ τὰ νεύματά σου, διότι ἔχουσι τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν τῆς πατρίδας σου. Αἱ μέλλουσαι ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ προσώπων ἐκπεφρασμένων ἰδεῶν καὶ πράγματων, ὃν ἡ πρωτίστη ἐντολὴ θὰ εἶνε νὰ σὲ κρημνίσωσιν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας.

Διὰ ταῦτα ὁ λαὸς δέον νὰ διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ ἐμπέσῃ πάλιν εἰς τὴν παγίδα, εἰς ἣν πρὸ δύο ἐτῶν ἐνέπεσε. Καὶ ἡ Πρωτεύουσα καὶ αἱ ἑπαρχαὶ δέον νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὰς ἐπικειμένους ἐκλογὰς σαφέστατα διαγεγραμμένον πολιτικὸν χαρακτῆρα, διότι τὰ ἀμφιβόλου πίστεως καὶ ἠθικῆς πρόσωπα γνωρίζει πῶς νὰ σαγηνεύσῃ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος. Ὁ ἄνθρωπος ὅστις πάντοτε ἐθεώρησε τὰ δημόσια ἴδια καὶ τὸν δι' ἀθεμίτων μέσων καταρτισμὸν τῆς πλειοψηφίας ὡς μέγα πολιτικὸν κατόρθωμα, ὁ ἄνθρωπος οὗτος, λέγομεν, ἂν εὐρεθῆ ἀπέναντι βουλῆς ἐκ προσωπικῶν συμπαθειῶν ἐκλελεγμένης καὶ ἀνευ ρητῆς πολιτικῆς ἐντολῆς, δὲν εἶνε δύσκολον νὰ διαφύγῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν. Αἱ γενησόμεναι ἐκλογαὶ θὰ ἀποτελέσωσι μεγάλην σελίδα τῆς νέας ἱστορίας, ἐάν ὡς προβλέπομεν, τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἀποθῆ κατά μέγιστον μέρος ἐναντίον τῆς λεγομένης ταύτης κυβερνήσεως. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀποδείξῃ κυρίαρχον θέλησιν καὶ πολιτικὴν σύνεσιν, ἐὰν κατισχύσῃ πανηγυρικῶς ἐναντίον τῶν μέσων

τὰ ὅποια διαθέτει ἀσυνείδητος κυβέρνησις καὶ πολυχρόνιος διαφθορά.

Ἄλλως ἂς κύψωμεν τὸν αὐχένα καὶ ἂς φωνήσωμεν αἰσχος τῆ Ἑλλάδι!

Δός του.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΚΑΛΑΘΥΡΜΑΤΑ.

Α'.

Ὁ κ. Μάνδαλος ἦτο ὑπαλληλικὸς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ ἐβδομηκοντάδραχμον μισθὸν κατὰ μῆνα· ἄλλοτε ἦτο δεκανεὺς τῶν Εὐζώνων, κάλλιστος νέος καὶ παλληκαράκι, ὡς λέγουσιν οἱ φίλοι του. Διὰ προαγωγὴν, διὰ μέλλον, πλὴν τῶν ἐβδομηκοντά δραχμῶν εἶχεν, ὡς θὰ ἐνοήσητε κατωτέρω, τὴν ἰδιαιτέραν καταγωγὴν του· ἦτο ἐξ Ἀγράφων τὰ ἄγραφα συμπεριλαμβάνοντα μεταξὺ τῶν νέων Ἐπαρχιῶν. Οἱ καλοὶ Ἀγραφῶντες εἶδον ὅτι ἦσαν ἐλεύθεροι· εἶδον ὅτι καλοῦνται νὰ πολιτευθῶσι συνταγματικῶς· εἶδον ἀκόμη ὅτι καλοῦνται περὶ τὰς ἐκλογικὰς κάλπας, εἶδον ἔπειτα τριγύρω των καὶ δὲν εἶδον κανένα τόσῳ μικρὸν ὥστε νὰ χωρήσῃ εἰς τὰς κάλπας καὶ τόσῳ ἔπειτα μέγαν ὥστε νὰ διαρρήξῃ αὐτὰς καὶ ἐξέλθῃ, ὡς ἡ Ἀθηναῖα ἀπὸ τῆς σελίνης κεφαλῆς τοῦ διός, σελίνος βουλευτῆς τῶν Ἀγράφων. Καὶ δὲν εἶδον πλέον—ἀλλ' ἐνθυμήθησαν—ὅτι ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθῆναις εἶς συμπολίτης αὐτῶν ἔχει τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἐργάζεται ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν. εὐδὴρκαμεν τὸν βουλευτὴν μας· εἶπον οἱ ἀπλοῦχοι Ἀγραφῶντες καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Μάνδαλος δὲν ἦτο πλέον ὁ ἀφανὴς ὑπαλληλικὸς τοῦ κ. Ἀθανασιάδου, ὁ σκύπτων ἐπὶ μιᾶς ξυλοτραπέζης καὶ ἐργαζόμενος ἐπτά ὀκτώωρας διὰ νὰ κερδίῃ τὰς δύο δραχμάς του, ἀλλ' ὁ ὑποψήφιος Βουλευτὴς Ἀγράφων. Εἰς τὰς λέξεις ταύτας φαντασθῆτε κεφαλὴν ἠγορημένην, μέσην κινουμένην ἐπαφροδίτως, λεβεντιά, αἴγλην, ὅλα ἐπανεληθόντα εἰς τὸν εὐτυχεῖ κ. Μάνδαλον.

Τὸ πρᾶγμα ἕως ἐδῶ δὲν θὰ εἶχε τίποτε τὸ παράδοξον. Μᾶλλον ἀρέσουν οἱ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἀνακύπτοντες, ὅταν ἡ ἐμφάνησις αὐτῆ γίνεται ἐν τιμῇ καὶ ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ βίου τῶν πραγμάτων.

Ἀλλὰ τὰς ψήφους τῶν Ἀγραφῶντων, αὐτοὶ οἱ μετὰ κόπου ἀνακαλύψαντες εἰς τὰς γωνίας τῆς μνήμης των τὸν σκοτεινὸν Μάνδαλον, τὰς ἐπιλοδοῦσιν, ὡς νὰ ἦσαν πτωχὴ καλλονὴ ἀυθάνουσα ἐντὸς ἀγνώστου καλύβης, τὴν ὅποιαν εἶδε κ' ἔβαλε σ' τὸ μάτι διαβάς ἐκείθεν εὐγενῆς τις, δύο ἑλληνικαὶ, ῥωμαϊκαὶ ἐξοχότητες—ὁ κ. Χατζίσκος—χαίρει—τῆσατε—καὶ ὁ κ. Σιβιτανίδης—τραπήτε εἰς φυγὴν. Ὁ εἰς γαμβρὸς ἢ συμπέθερος τοῦ κ. Κουμουνοῦρου· ὁ ἄλλος κομπάρσος τοῦ αὐτοῦ· ὁ εἰς ποιητῆς, ὁ ἄλλος δημοσιογράφος· ὁ εἰς πλουτίας ἤδη, ὁ ἄλλος θέλων νὰ πλουτίσῃ κομπάρσος ὁ εἰς καὶ ἀποτρόπαιος ὁ ἄλλος· ὁ εἰς συγγενῆς καὶ ὁ ἄλλος ὄργανον τῆς τσέπης του.

Δὲν εἶχε συνέλθει ἀκόμη ὁ κ. Μάνδαλος ἐκ τῆς συγκινήσεως, ἥτις τῷ προσεγένετο, ἕνεκα τῆς τιμῆς ἣν τῷ ἀπένειμουν οἱ συμπολίται του, καὶ ἰδοὺ μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ κ. Χατζίσκος, ὁ καθαρὸς, καὶ ὁ κ. Σιβιτανίδης, ὁ παστρικός, τῷ σφίγγουσι μέχρι στραγγαλισμοῦ τὴν χεῖρα.

— Κύριε Μάνδαλε, τῷ λέγει ὁ κ. Σιβιτανίδης, νὰ μὲ προσλάβῃτε εἰς τὸν συνδυασμὸν σας.

— Κύριε Μάνδαλε, τῷ λέγει ὁ κ. Χατζίσκος, σὰς προσλαμβάνω εἰς τὸν συνδυασμὸν μου.

Ἄλλ' ὁ κ. Μάνδαλος εἶπε προλάβει καὶ ἡ πῆ τὸ ἀναλ' αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Σιβιτανίδην καὶ ἐδυσκολεύθη νὰ εἶπῃ τὸ ἀναλ' καὶ εἰς τὸν κ. Χατζίσκον.

Καὶ ἤρχισεν πλέον ἡ «Πολιορκία γαμβροῦ» κωμῶδιᾶ τοῦ κ. Βλάχου, κατὰ τοὺς εὐτυχεῖς ἐκαίνοους χρόνους καθ' οὓς ὁ κ. Βλάχος ἔγραψε κωμῶδιᾶς καὶ ὁ κόσμος δὲν τὰς ἀνεγίνωσκε.

— Ἄπ' ἐδῶ, κύριε Μάνδαλε.

— Ὅχι, ἀπ' ἐδῶ, κύριε Μάνδαλε.

— Εἶμαι γαμβρὸς τοῦ μακαρίτου Πετρόπου, κύριε Μάνδαλε.

— Εἶμαι ὁ διαδότης Σιβιτανίδης, κύριε Μάνδαλε.

— Ἐχω τὸν πρωθυπουργὸν στενὸν συγγενῆ.

— Ἐχω τὸν πρωθυπουργὸν στενὸν συνεργάτην μου.

— Ὅα μὲ λυπήσατε, ἐάν δὲν μὲ προσλάβετε.

— Ὅα κάνουμε χρυσαῖς δουλειαῖς μαζῶν, ἀν μὲ προσλάβετε.

— Εἰς τὸν Χατζίσκον δὲν θὰ ἀρνούνται κανὲν ρουσφέτι.

— Ὁ Σιβιτανίδης ἀρπάζει ὅλα τὰ ρουσφέτια.

Αἱ πληροφορίαι μας φθάνουσιν ἕως ἐδῶ. Τινὲς λέγουσιν ὅτι ὁ κ. Μάνδαλος ἐνέδωκεν εἰς τὸν κ. Χατζίσκον· ἄλλοι ὅτι μένει πιστὸς εἰς τὸν κ. Σιβιτανίδην.

Ὁ κ. Σιβιτανίδης ἠπέλιψε ὅτι ἐάν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐξακολουθήσῃ τρεῖς ἀκόμη ἡμέρας νὰ τῷ διαφιλονεικῇ τὸν κ. Μάνδαλον, κηρύσσεται ἀμέσως ἀντιπολιτευόμενος.

Ἡ τελευταία εἰδήσις ἡμῶν εἶναι ὅτι προχθὲς ἕκαμον παρέλασιν ἀπειλητικὴν κἀνωθεν τῶν παραθύρων τοῦ κ. Τρικούπη ὁ κ. Σιβιτανίδης καὶ ὁ κύριος... Κοκοράβας, ἀμφότεροι συνυποψήφιοι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Μανδάλου.

Β'.

Τὴν Γορτυνίαν δύο νέμονται ἐπιρροαὶ δυναταί· ἡ μία εἶναι ἡ τοῦ νέου φίλου τοῦ κ. Ῥοῖδη Νικολοπούλου· καὶ ἡ ἄλλη ἡ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀθανασιάδου, ἔχοντος ἐν τῷ συνδυασμῷ του καὶ τὸν Τμηματάρχην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Βαλαβάνη.

Ἐάν αἱ δύο αὗται ἐπιρροαὶ συνυδρίζοντο, ἡ τρίτη δύναμις ἡ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐξουδετεροῦτο· δηλαδὴ ἡ γνωστὴ δεσποινίς μας ἐπανήρχετο εἰς τὴν γνωστὴν αὐτῆς φύσιν, ἥτις εἶναι ἡ οὐδέτερα.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὡς χρηματίας ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ συνεργασθεὶς, ὅτι ἦν πρέσβυς ἐν Παρισίοις, ἐν ὑψηλοῖς διπλωματικοῖς ζητήμασι μετὰ τῶν μαγείρων τοῦ Ναπολέοντος Γ' καὶ τῶν θαλαμηπόλων τῆς Αὐτοκρατορίας Βύργενιας, ὡς ἀντιποσωπεύσας τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ Βερολίνῳ Συνεδρίῳ ὑπὸ τὸν τίτλον ἀγαγνώστου, προεἶδε τὸν κίνδυνον καὶ ποῦ νὰ καταφύγῃ, ἀλλ' εἰς τὸν Βασιλέα, τὸν ὅποιον ἐζήτησε νὰ συγκινήσῃ καὶ νὰ παρακαλέσῃ καὶ νὰ μεσολαβήσῃ βασιλικῶς ἵνα μὴ ἐξυπαστῇ τοιαύτη ἐξοχος προσωπικότης.

Ὁ Βασιλεὺς, καθὰ ἠκούσαμεν, συνταγματικῶς φερόμενος, δὲν τῷ ἠρνήθη τὴν ὑποστήριξίν του, ἀρκεῖ νὰ μὴ καταπολεμῇ τὴν Κυβερνήσιν ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Ἐκτοτε ἡ Πρωτὰ, ἀν ἐνθυμῆσθε, καταγίνεται περισσώτερον μὲ τὸν κ. Κάστρον, παρὰ μὲ τὴν πολιτικὴν.

Ἐντεῦθεν ἔχομεν τὰ ἐξῆς νόστιμα.

Ὁ κ. Βαλαβάνης, Τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐκτιθέμενος ὑποψήφιος ἐν Γόρτυνι, δὲν ἐννοεῖ

νὰ παραιτηθῇ διὰ νὰ ἐκτεθῇ, διότι τότε χάνει τὴν σύνταξίν του, ἀλλὰ νὰ παυθῇ. Ὁ κ. Κουμουνοῦρος προθυμότερα ἐδέχθη, μὴ ἐννοῶν ν' ἀφήσῃ ἀσύντακτον κανένα φίλον του. Καθυσέβαλε λοιπὸν τῷ Βασιλεῖ Διάταγμα παύσεως μετ' ἐκφράσεως εὐφρασεῖας.

Ὁ Βασιλεὺς ὁμοῦ, τρυφερώτατα ἀναμιμνησκόμενος τοῦ μελιχίου κ. Δηλιγιάννη, ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τοιοῦτο τραγελαφικὸν Διάταγμα ὅπερ παύει—δηλαδὴ τιμωρεῖ—ἅμα δὲ ἐκφράζει καὶ εὐφρασεῖαν.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εὐρίσκεται καὶ τὸ δεύτερον ἐκλογικὸν ἐπισηδῖον.

Ἄς προσθέσωμεν τρίτον ἐπισηδῖον ὅτι καὶ ὁ κ. Πλατούτσας ἐκτίθεται ὑποψήφιος Βουλευτῆς εἰς Ἄργος μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας.

Πολλοὶ θ' ἀπορήσουν διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅταν διὰ τὴν ἐλληνικὴν Βουλὴν δὲν ἀπαιτοῦνται οὔτε πολιτικὴ πείρα, οὔτε γνώσεις τινες πολιτικῶν ἐπιστημῶν, οὔτε εὐγλωττία βήματος, τότε διατί νὰ μὴν ἐκτεθῇ καὶ ὁ κ. Πλατούτσας, ἀφοῦ ἐκτίθεται ὁ κ. Κότταρης;

Ὁ κ. Πλατούτσας ἔχει καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἑαυτοῦ· διακηρύττει ὅτι δὲν κατέρχεται ὡς κυβερνητικὸς ὑποψήφιος· τούναντίον καταπολεμεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Διαβάτης.

ΤΗΝ ΕΙΔΑ ΠΑΛΙΝ.

I

Ὁλημερὶς καρτέραγα νὰ ἴδῶ τὸ πρόσωπό σου,
Ν' ἀκούσω ἀπ' τὸ χεῖλάκι σου τὸ γέλοιο τὸ γλυκὸ σου.
Καλότυχος ὁποῖος σὲ ἴδῃ, μὰ ὁποῖος σ' ἀγαπήσῃ
δὲν τὸν χωρεῖ αὐτὴ ἡ γῆ, ζητεῖ ἄλλου νὰ ζήσῃ.

II

Ἄμα σὲ πρωταντίκρυσά' ἐδῶ, βασίλισσά μου,
Ἡ παιγνιδιάρια σου ματῶ μέθυσε τὴν καρδιά μου
Καὶ ἡ τρελλὴ στή μέθη τῆς αἰώνια θὰ μένη...
Συχῶρα τὴν ἀν σ' ἀγαπᾷ γιατί· εἶνε μεθυσμένη,
Συχῶρα τὸ παράπονο νὰ σοῦ τὸ πῆ σιμά σου·
δὲν φταίει ἐκείνη ἀν σ' ἀγαπᾷ, μὰ φταίει ἡ ὡμορφιά σου.
Ἄν χύνη δάκρυα πικρά γιὰ σέβανε, δὲν φταίει,
Σὺ φταίεις ποῦ τὴν ἔκανες τὴ δύστυχη νὰ κλαίῃ.
Ὁ οὐρανὸς ἀν τὴ βροχὴ γιὰ δάκρυά του χύνη
δὲν φταίει αὐτὸς, φταίει ἡ γῆ ποῦ σύννεφα τοῦ δίνει.

III

Ἐ τὴν ἀχαρὴ τὴ σκοτεινὰ τοῦ κόσμου πλανεμένος,
Διαβάτης τόπου μακρυνοῦ ὅπου περνάει ξένος,
Μέσ' στὸ σκοτάδι τὸ βαθὺ προβάλλει μὲ ματιὰ σου
Κ' ἐφώτισε τὴ διάδα μου ἡ τὴν ὡμορφιά σου.
Καθὼς οἱ Μάγοι μὲν φορὰ τὸ ἄστρο ἀκολουθοῦσαν
Νὰ πᾶν νὰ βροῦνε τὸ Χριστὸ, ἐκείνον ποῦ ζητοῦσαν,
Ἄκολουθῶ κ' ἐγὼ τὸ φῶς ποῦ ἔβγαίν' ἀπ' τὴ ματιὰ σου
Γιὰ νὰ βρῶ τὴν ἀγάπην σου, γιὰ νὰ βρῶ τὴν καρδιά σου.

IV

Ἄμα σὲ πρωταντίκρυσά μὲ μάτια βουρκωμένα
Ἐνόμισα πῶς ὅλη ἡ γῆ εἶνε στενὴ γιὰ μένα·
Ὁλος ὁ κόσμος ἐμπροστὰ σ' ἐκείνον π' ἀγαπάει
Μοιάζει καλύβη χωρικοῦ ποῦ μόλις τὸν χωραεῖ·
Τὸ ἀγεράκι ποῦρεται τοὺς ἄλλους νὰ δροσίσῃ,
Τὴ φλόγα τῆς ἀγάπης του δὲν εἰμπορεῖ νὰ σβύσῃ,
Καὶ μένα ποῦ δὲν μὲ χωρεῖ ἡ γῆ αὐτὴ, Μαρία,
Στὴν κάμαρὴ σου μοναχὰ θὰ ἔβῳ εὐρυχωρία,
Ἐκεῖ στὸ παραθύρι σου καμμιὰ φορὰ ποῦ βγαίνει
Ὁπου τοῦ κόσμου τῆς καρδιάς τόσῳ σφικτὰ τῆς δένεις.

V

Ἐκεῖ στὸ παραθύρι σου, νεράϊδα μου σὲ εἶδα,
Καθὼς μέσ' ἀπ' τὰ σύννεφα τοῦ ἡλίου μὲ ἀχτίδα,
Καθὼς κανθῆλι τῆς ζωῆς· στοῦ τάφου τὸ σκοτάδι,
Καθὼς ἐφάνηκ' ὁ Χριστὸς μέσ'· στοὺς νεκροὺς· στὸν Ἀδῆ.
Τὸ παραθύρι σου αὐτὸ εἶν' οὐρανὸς γιὰ μένα,
Ποῦ τὸν γλυκοφωτίζουσε δροῖστρα ζηλεμένα,
Τὰ δροῖ γλυκὰ ματάκια σου μὲ τὰ πολλὰ παιγνιδιά,
Ποῦ ἔχει μαῦρα σύννεφα τὰ δροῖ σου μὲρὰ φρούδια.

VI

Ἄναθεμά τὴν τὴν καρδιά ποῦ θέλει ν' ἀγαπήσῃ,
Ποῦ θέλει πρᾶγμα τ' οὐρανοῦ· στὸν κόσμον νὰ ζητήσῃ!
Μιὰ μέρα ἀν δὲν τὴν ἴδῳ ὀλημερὶς στενάζω,
Μὰ λείπουνε οἱ στεναγμοὶ καὶ ὅταν τὴν κυττάζω;
Ἐχει χαρὰ ὁ ἔρωτας μὰ εἶνε τόσῳ ἴλιγη
Ποῦ μόνο ἕνας στεναγμὸς· στὰ στήθια μας τὴν πνίγει.

VII

Ὁλημερὶς καρτέραγα νὰ ἴδῶ τὸ πρόσωπό σου,
Μοῦ φάνηκεσαν ὅσῳ ἄγγελος εἰς τὸ παράθυρό σου,
Ἐκεῖ στὸ παραθύρι σου τὸ μάτι μου κολλοῦσε,
Καὶ ἡ καρδιά μου ἡ φτωχὴ ἐκεῖ σιμὰ πετοῦσε.
Γιατὶ πονῶ ὅταν σὲ ἴδῳ; γιὰ πῆς μου τί μοῦ λείπει;
Ἄχ! δὲν πονεῖ ὁ ἔρωτας, πονεῖ τὸ καρδιοχτύπι!
Γιατὶ πονῶ; δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ τὸ πῶ ἀκόμα...
Ἐχει ἡ καρδιά μας μυστικὰ ποῦ δὲν τὰ λέει τὸ στόμα.
Καθὼς πουλάκι στὸ κλουβί τὰ σύρματα τσιμπάει
Καὶ στὴ στενὴ του φυλακὴ μ' ἀπελπισιὰ πετάει,
Ἐτσι κ' αὐτὸ τὸ μυστικὸ μέσ'· στὴν καρδιά κλεισμένο
Τσιμπᾷ τὰ στήθια μου νὰ βγῇ· πετάει ἀπελπισμένο,
Καὶ κάθε του φτερούγιασμα ἕνα παλμὸ μετράει.
Ἄν δὲν ἐβγῇ τὸ μυστικὸ, σκληρὰ, θεὰ μὲ φάη.
Ἄφθουσε πᾶ τὴν ἀπονιά· δός του ἐλευθερία,
Ζητᾷ νὰ ἔβῃ τὸ ταῖρι του, νὰ ἔβῃ παρηγορία·
Καὶ ἀν αὐτὸ τὸ ταῖρι του μέσ'· στὴν καρδιά σου μένει,
Βγάλ' τὸ δίκου σου μυστικὸ καὶ τὸ δίκου μου ἔβγαίνει.

Γεάν.

ΜΟΝΑΡΧΙΚΟΙ, ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ

Τις ὁ τὴν πόλιν ἔξαπατῶν ; οὐχ ὁ μὴ λέγων ἂ φρονεῖ ; Δημοσθένης.

Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη ἀντιπροσωπεύονται αἱ ἰδέαι— εἰ μὲν ὑπάρχει κοινοβούλιον ἐντὸς αὐτοῦ, ἐν δὲ μὴ, ἐκτός— εἴτε διὰ τοῦ τύπου, τῶν συλλόγων καὶ τῶν συλλαλητηρίων, εἴτε ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ καὶ δι' αὐτῶν τῶν συνωμοσιῶν. Ἄλλ' ἀτυχῶς ἐκ τῆς γῆς— ἐν ἧ ἔβλαστήσαν καὶ ἤρθσαν αἱ ὠριότεραι καὶ ὑψηλότεραι ἰδέαι— ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Περικλέους, τοῦ Ἀριστογείτονος καὶ τοῦ Θρασυβούλου, ἡ προσωπικὴ ἰδιοτέλεια, ἡ πολιτικὴ κακοήθεια καὶ ἐπιτηδεύτης ἐξωβέλισεν αὐτάς. Ἐντὸς καὶ ἐκτός τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ἀντὶ παντός προγράμματος ἰδεῶν, ἀντὶ σημαίας ὠρισμένου χρώματος, ἐκλογεῖς τε, ἐκλογίμοι καὶ βουλευταί, χωριζόμεθα καὶ διακρινόμεθα, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ τοῦ κομματαρχίμου ἡμῶν ! Δὲν ἐρωτῶμεν εἰς ποῖον σύστημα ἀνήκουσιν οἱ πολῖται καὶ τί φρονοῦσιν, ἀλλ' εἰς τίνα ἀνήκουσιν, ἀπαραλλάκτως ὡς ὅταν ἐρωτῶμεν τὸν ὑπρέτην περὶ τοῦ κυρίου του, ὃν τυφλῶς ὀφείλει νὰ ὑπηρετῇ. Ἡμεῖς οἱ ἀξιούντες τὴν ἠθικὴν τῆς Ἀνατολῆς ἀνάπασιν, οἱ κληρονομήσαντες τὴν ἱστορίαν τῶν διδασκάλων ἐνδόξου γῆς, — ἧς πᾶσα κοιλία καὶ πᾶν ὄρος ἀνακαλεῖ τοῖς περιγηταῖς δόλοκλον ἐποποιῶν, — δὲν αἰσχυρόμεθα βαπτίζοντες ἐαυτοὺς κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ πολυτιμωτέρου τῶν δικαιωμάτων μας ἐκ τοῦ ὀνόματος προσώπων καὶ πολλάκις κακίστη ποιότητος προσώπων. Καὶ ὁ μὲν οἶνος τοῦ Ἀλιβερίου λαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ Ἀμπαζοπούλου, ὁ δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωπος καλεῖται Κουμουνδουρικὸς ἢ Τρικουπικὸς, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου καὶ ἀρχηγοῦ του· οὕτως οἱ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κυβερνῆται, κρατοῦντες διὰ τῆς ἀριστερίας τὸ πηδάλιον καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς τὸ κομβολόγιον, μεταροῦσι τοὺς ἀνθρώπους τῶν ὡς ποιμένες, ἀριθμούντες τὰ πρόβατά των, ἢ ὡς δεσμοφύλακες τοὺς καθειργμένους ἐν τῇ βορβορώδει ἐλεγκτῇ τοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ τῶν ρουσφείων· ὑπολογίζουσι μετ' ἀναληθίας τ' ἀνδρείκελα, ἅτινα βωβῶς καὶ τυφλῶς διὰ τεχνητῶν κινήσεων σημειοῦσιν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ βουλευτηρίου τὰ «Ναὶ» καὶ τὰ «Ὅχι», πολλάκις δὲ πρὸς ἀθώωσιν ἐγκληματικῶν ἐσχάτης προδοσίας !...

Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξος καὶ ὁ ἐκτός τῆς Βουλῆς γενόμενος ἀντικατοπτρισμὸς διὰ τοῦτο ὁ τύπος, — ἐκτός ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, — διὰ φρατριστικῶν ἐμφανίζεται χρωμάτων, μεταδίδων αὐτὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ἐκλογέων, οἵτινες τὸ κακὸν παράδειγμα ἐκ τῶν Ἄνω λαμβάνοντες, παρατηροῦσι προσεκτικῶς τὸ βρόμμετρον τῶν συμφερόντων των, πρὶν ἢ θέσωσι τὴν χεῖρα εἰς τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν τῆς κάλπης. Ἐντεῦθεν ἢ ἔλλειψις πολιτικῶν καὶ ἐκλογικῶν συλλόγων· ἐντεῦθεν ἢ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀδιαφορία πολλῶν ἐκλεκτικῶν· ἐντεῦθεν ὁ θρίαμβος τοῦ Κουμουνδουρισμοῦ· ἀλλ' ἐντεῦθεν καὶ τὸ ποδοπέτημα τοῦ Τρικουπισμοῦ, ὅστις δὲν εἶχε μέχρι τοῦδε τὸ θάρρος νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸ ἔθνος δι' ὠρισμένου πρὸς τὸν λαὸν προγράμματος ἰδεῶν, τίνα τὰ διαχωρίζοντα τὰ δύο στρατόπεδα σημεῖα.

Ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων οἰκτρὰ κατάστασις ἔσχε φυσικῶς ὀδυνῆρας διὰ τὸν τόπον συνεπειᾶς, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν ἀντεθνικωτάτην μὲν, πλὴν σαφῶς ἐκδηλωθεῖσαν πορείαν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἔθνος εὐρίσκειται νῦν εἰς τὴν εὐχάριστον, ὡς ἐλπίζομεν, θέσιν τῆς ἀπολυτρώσεως του ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν προσωπικῶν κομμάτων· ἢ τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1881 διὰ πραξικοπήματος προσκληθεῖσα Συντακτικὴ Συνέλευσις, — καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀνομασίαν ταύτην συμφωνοῦσιν εὐτυχῶς συμπολίτευσις τε καὶ ἀντιπολίτευσις πρὸς ἄλλοιους ἐκάστη σκοποῦς, — δίδει ἀρμοδίαν πρὸς τοῦτο εὐκαιρίαν. Οἱ ἄνθρωποι τῆς 31ης Μαρτίου, θρασυθέντες ἐκ τῆς ἀνεκτικότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δυνάμεις ἀκαταβλήτους— κατὰ τὴν ἰδίαν των— ἔρυσθέντες, ἐξ ἐκείνων, οὓς ὁ θεμελιώδης ἡμῶν νόμος ἀσκοπῶς ἔθεσεν ὑψηλὰ ὡς ἀνευθύνους, ἔσχισαν περιφρονητικῶς τὴν 22αν Ὀκτωβρίου καὶ τὸ τελευταῖον ῥάκος τοῦ Συνταγματικοῦ ἡμῶν χάρτου! ἔλλα λημονοῦσι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, ὅτι τοῦ πολιτεύματος ἐτέθη φρουρὸς αὐτὸς αὐτότατος ὁ λαὸς καὶ ὅτι ἀνάσθεν πάντων— ὑπευθυνανευθύνων καὶ ἀνευθύνων— ἴσταται ἀνεσοία ἢ κυριαρχία τοῦ λαοῦ· λησμονοῦσιν ἰδίως, ὅτι ὁ ψυχρὸς, τυφλὸς καὶ ἀπαθὴς τοῦ ἱστορικοῦ κλάματος δὲν φεῖδεται οὔτε στεμμάτων στυλβόντων δι' ἐνδόξων μαχῶν, ὡς αἱ τοῦ Ναπολέοντος καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἰὰν αὐταὶ ἠγοράσθησαν διὰ τῶν ἑλευθεριῶν τοῦ ἔθρους, ἥμιστα δὲ προσώπων, ἅτινα ὡς μόνον ἐνδοξὰ ἔργα ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσιν τὴν ἐν Σύρῳ ἐπίσκεψιν τοῦ Χόβερτ, — τὴν ἐπαίσχυντον πρὸ τοῦ Δημοκοῦ ὀπισθοδρόμησιν — καὶ τὴν λόγῳ Αὐστριακῶν συμπεριόντων θανατικὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καταδίκην κατὰ τὴν 31 Μαρτίου.

Ἡ ὑπευθυνανευθύνος Κυβερνήσις, — θεραπεινὸς πλέον ἐξ ἐπαγγέλματος τοῦ κ. Ῥάδοβιτς, — δι' ἀσπίδος ἀνευθύνου ὑπογραφῆς, ἀφῆρπασεν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ὅλα τοῦ ἔθρους τὰ τιμαλφέστερα δικαιώματα καὶ δὴ ἐκ συστάσεως ἐξ ἄνθρωποι μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, — τὴν χαμῦδα τῆς Βουλῆς ἐνδυνάτησε, — νομοθετοῦσι περὶ ὅσων ἢ Συντακτικὴ Συνέλευσις τοῦ 1864 ἐξ ἐκείνων τὴν Ἑθνικὴν ἀντιπροσωπεῖαν ἐπέτρεψε. Πλὴν τί λέγομεν ; σουλτανικῶς αὐτοὶ οἱ ἐξῆνα φέροντες ἐνδύματα καὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἀσπίδος κακίστην χεῖρσιν ποιοῦντες, συντρίβουσι θεμελιώδεις διατάξεις, αἵτινες ἠγοράσθησαν διὰ τοῦ τιμήματος δύο ἐπαναστάσεων· τὰ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐκδιδόμενα διατάγματα ὁμοιάζουσι μᾶλλον πρὸς οὐκᾶζια καὶ ἱραδέδες ἢ εἰς ἐκτελεστικά τῶν νόμων διατάγματα, καθὼς διατάσσει τὸ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Πολίτευμα ἡμῶν.

Τὸ Σύνταγμα λοιπὸν δολοφονηθὲν κεῖται ἐκτάδην ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου σφαδάζον· τὴν δυνάμιν καὶ τὰ ὄπλα αὐτοῦ λαβόντες οἱ συντάκται τῶν διαταγμάτων, ἀσχολοῦνται εἰς τὰ τῆς κηδείας, ἧτις ὠρίσθη διὰ τὴν 18 Ἰανουαρίου 1882. Οἱ ἄνθρωποι τῆς 31ης Μαρτίου πληγώσαντες καιρίως τὸν Ἑλληνισμὸν δι' Αὐστριακῆς λόγῃς, πενθίμως κρούουσι τοὺς κώδωνας ἀπὸ τῆς 22ας Ὀκτωβρίου· οἱ ἱερόσυλοι τοῦ δημοσίου χρήματος διασπαρέντες εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ζητοῦσιν ἱερεῖς νεκροπομπῶν· οἱ πωληταὶ τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Μετσώβου πολιορκοῦσι τοὺς ἀπελευθερωθέντας Θεσσαλοὺς καὶ Ἠπειρώτας πρὸς σφυρηλάτησιν νέων δεσμῶν διὰ τῆς ἀθώωσης τῶν συμμάχων τῆς Αὐστρίας καὶ τῶν ἑραστῶν τοῦ Θεβαϊκοῦ Ταμεῖου.

Τοιοῦτω λοιπὸν τρόπῳ ὁ ὄφις, ὃν ἐθέρμανεν ἐν τῇ μητρικῇ ἀγκάλῃ ἡ Βουλὴ, ἰδηλητηρίασε τὴν μητέρα του ἀγνωμόνως. Ὁ ὑποκρινόμενος ὑπόουλος τὸν ἠγέτην τοῦ φι-

λευθέρου κόμματος, ὁ ἄνθρωπος τῶν ὠραίων λίξεων καὶ τῶν αἰσχρῶν πράξεων, ἀποθέσας ἐπὶ τέλει χιτῶνα ἀνάμωστον εἰς τὸ ἀμαρτωλὸν σῶμά του, ἐπέδειξε τὸ εἰδεχθῆς καὶ σελετωδὲς σῶμα σημαιοφόρου τῆς Ἀπολύτου Μοναρχίας, παρακολουθούμενος οὐχὶ πλέον ὑπὸ Κουμουνδουρικῶν, ἀλλ' ὑπὸ Ἀυλικῶν καὶ Μοναρχικῶν· διότι τί ἄλλο βεβαίως ζητοῦσιν οἱ περὶ τὸν Κουμουνδουρον ἢ τὴν ἀχρησίαν καὶ τὴν ἐπίσημον τοῦ Συντάγματος κήδευσιν ; Βύχαριστῶμεν ὁμῶς αὐτοὺς, διότι τέλος πάντων, — ἀδιάφορον ἐκ τίνων ἐλαττηρίων, — ἀντιπροσωπεύουσι σήμερον μίαν ἰδέαν, τὴν τῆς Ἀπολύτου Μοναρχίας.

Εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ Πολιτεύματος αὐθάδη προσβολὴν ἢ ἐπίσημος τῆς Βουλῆς ἀντιπολίτευσις ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, κατέλαβεν ὀχύρωμά τι πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Συντάγματος καὶ — ἀναγράφασα ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῆς τὸ «Κάτω αἱ προνομίαι τοῦ Στέμματος», — ἀσχολεῖται ν' ἀναστήσῃ τὸν Λάζαρον, ὃν θεωρεῖ ἀπαράιτητον. Οὕτω τοῦλάχιστον λέγει ὅτι φρονεῖ σήμερον.

Μακαρία ἡ ὥρα ! τοῦ λοιποῦ καὶ οἱ ὄπαδοι τοῦ κόμματος τούτου δὲν πρέπει νὰ λέγονται Τρικουπικοί, ἀλλὰ Συνταγματικοί. Καὶ τί ἄλλο εἶσιν οὗτοι ἢ στρατιῶται καὶ ὑπερασπισταὶ τοῦ Συντάγματος ;

Ἐκτός δὲ τῶν δύο τούτων κομμάτων ἐμφανίζεται ἐν τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ ζωηρότερον ἢ ἄλλοτε καὶ τρίτον κόμμα· τοῦτο ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν μὴ ἀρεσκομένων νὰ συμμεθέσωσιν εἰς τὸ πραξικόπημα τῆς 22 Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ καὶ μὴ μαχομένων ἐν τῷ ὀχύρωματι τῶν Συνταγματικῶν, — ἐκ τῶν πιστευόντων πεποισθῶς ὅτι πολίτευμα εἰς ὃ— δι' ἀλληλοβοηθείας τῶν ὑπευθύνων μετὰ τῆς ἀνευθύνου Αὐλῆς, — ὑπάρχει ἀρθρον δηλητηρίου διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων καὶ δυνάμεις ἀντικαταστάσεως τῆς Ἑθνικῆς θελήσεως διὰ τῆς αὐθαίρετου γνώμης ἐπιτᾶ ἀνθρώπων, εἶναι ἀδύνατον νὰ συμφέρῃ εἰς τὸ ἔθνος. Τὸ κόμμα τοῦτο σύγκειται ἐκ τῶν μορφωσάντων πεποισθῆσιν, ὅτι τὰ ἔθνη ἐνηλικιούμενα διὰ τῆς ἀποκτίσεως τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας, ὀφείλουσι νὰ ἀποτινάξωσι τὸν ἐπαχθῆ ζυγὸν πολυδαπάνου ἄλλως τε κηδεμονίας, — ἐκ τῶν φρονούντων, ὅτι ἐὰν δὲν καθαρῶς ἢ ἀτμόσφαιρα ἐκ τῶν ἐθνοκτόνων μισμάτων, δὲν δύναται οὔτε πρόνοια περὶ ἐκπαιδεύσεως νὰ γίνῃ, οὔτε πολῖται καὶ πολιτεύμενοι νὰ μορφωθῶσιν, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ Ἑθνικὴ συνείδησις : Οὗτοι εἶναι οἱ Δημοκρατικοί.

Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν, εἶναι ἀληθές, νὰ ὀρίσωμεν ἀκριβῶς τὴν ἀριθμητικὴν ἐκάστης τῶν τριῶν τούτων ἑθνικῶν μερίδων δυνάμιν, ἀλλὰ θαρρούντες καὶ ἀνευδοκίστες ὑποστηρίζομεν, ὅτι ἡ θρασυότης τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως διήρесе τὸ ἔθνος εἰς τρία διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων συστήματα. Καὶ ἐὰν ἀκόμη τοῦτο συμβαίῃ ἐξ οἰασθήποτε ὀπισθοβουλίας τῶν Μοναρχικο-αυλικῶν ἢ καὶ τῶν Συνταγματικῶν, ὁ ὕγις λαὸς, τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἐπωφελοῦμενος, — χάριν τῶν ἑθνικῶν συμφερόντων κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 20 Δεκεμβρίου ἔχει καθῆκον νὰ χρωματίσῃ ἅπαξ διὰ παντός ἐκλογεῖς τε καὶ ἐκλογίμους· πρὸς τοῦτο συντελεστικὸν ἡμεῖς εὐρίσκομεν τρόπον τὴν παρὰ τῶν ὑποψηρίων ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ ἐκλογικῶν προγραμμάτων, ἐν οἷς σαφῶς καὶ ἀνευπεριστροφῶν νὰ ὑπάρχῃ ἢ δῆλωσις τῶν ἀρχῶν ἐκείνων, οἵτινες καλοῦνται εἰς τὴν ἑθνικὴν ἀντιπροσωπεῖαν, καὶ εἰς ποῖον ἐκ τῶν τριῶν τοῦ ἔθρους συστημάτων ἀνήκουσι.

Πρέπει ἐπὶ τέλος νὰ μετρηθῶσιν αἱ ἑθνικαὶ δυνάμεις· καὶ πρέπει μὲν νὰ ὑπερισχύσῃ ἡ γνώμη τῶν πλειόνων εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς πολιτείας συμφερόντων· ἢ δὲ τοῦ ἔθρους μειονοψηφίας, — οἰαδήποτε καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ τοιαύτη,

— ἐνδίδουσα εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἔθρους θέλει ἀνατιροῦν τὴν τῆς φυσικῆς δικαίωμα τοῦ ἐκφράζειν τὴν ἐαυτῆς γνώμην, καὶ ἐναντίαν οὖσαν τῶν ἀποφασισθέντων, καὶ τοῦ ἐνεργεῖν περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἰδεῶν τῆς.

Ἐποσδήθητε· ἀν ἢ, καταργηθέντος ὑπὸ τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως τοῦ Συντάγματος, τὸ ἔθνος διηρήθη εἰς Μοναρχικὸς, Συνταγματικὸς καὶ Δημοκρατικὸς, πᾶς δὲ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ποθῶν, ὀφείλει νὰ παύσῃ χαρακτηρίζων τοὺς πολιτευομένους ἄλλως ἢ διὰ τῶν ὀνομάτων τούτων. Οὕτω θέλει κατ' ἀνάγκην ἐγκαινισθῆ νέα πραγμάτων τάξις ἐν τῇ ἑθνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ, — δι' ἧς, ἡμεῖς τοῦλάχιστον, — ἐλπίζομεν πολλὰ διὰ τὸν τόπον καλὰ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1881.

Γεώργιος Ν. Φιλάρτος, δικηγόρος

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΒΩΛΩ.

«Θὰ εἶσαι λοιπὸν περιγραφικώτατος, λεπτομερέςτατος, ζολαδικώτατος, παντεπόπτῃς, ἀστειὸς ὅσον πέρνει, ἐξαλλος ὅσον δὲν πέρνει, σημειῶνων τὰ πάντα.»

Σία καὶ ὀρράξαμεν !

Καὶ κατεμέτρησες τὴν δυνάμιν τῆς πέννας μου, Καλιβάν φίλτατε, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοιούτων συνθηκῶν ; Πῶς νὰ ζεμυτήσῃ ἡ κακομοῖρα μέσα εἰς τὰς στήλας τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ἀφοῦ Πᾶξ ὁ ἐφετινὸς καὶ ὁ Vireloque ὁ περυσινὸς ἐδέεσσαν καὶ δεσπόζουσιν αὐτῶν ;

Ἀλλὰ θὰ τολμήσω νὰ ἀνοίξω τὰ παντὰ μου καὶ ὅ,τι συμβῇ ἄς συμβῇ. Σὺ, ἔσο ὑπεύθυνος διὰ πᾶν καυαγίόν τῆς, ἀφοῦ σοὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν κατώρθωσες νὰ ἀναπτύχῃ πνεύσεια ἐν τῇ χημικῇ δικηγορικῇ μελάνῃ, ἐξ ἧς μόνον ἀπειρα πεισθῆ καὶ διὰ ταῦτα ἀπεκόμισες.

Νίπτω τὰς χεῖρας· ἢ κατὰ τῶν ἀναγνωστῶν παντός γένους ἐπὶ σὲ καὶ τὰ τέκνα σου, ἐὰν ποτε ἀποκτήσῃς.

**

Περὶεργος σύμπτωσις !

Ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολικὴ ἐκκλησία ἐορτάζει σήμερον τὴν μνήμην τοῦ Ἀκινδύνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πανηγυρίζει τὸ τέλος τῆς ἀκινδύνου καταλήψεως τῆς Θεσσαλίας. Οἱ δ' ἐπίστρατοι οἱ μάρτυρες τὸ τέλος τῶν ἀκινδύνων δεινῶν των.

Ἀναμφιβόλως ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἐξέλεξε τὴν ἡμέραν ταύτην εὐκόπως, διότι καὶ ἡ δικτικὴ ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου

Στατισιλάου Κότσκα,

ἀφοῦ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παραδόσεως διὰ τὸ ἐκτον διαμέρισμα εἶναι ὁ ῥώσος ἀντιπρόσωπος Φιλιππῶφ.

Καὶ προσόρτις τῆς Ἑλληνικῆς πανηγύρεως ἦν ἡ ἐορτὴ τῶν ἁγίων Ἀγαγύρων, ἡ μόνη ἑθνικὴ ἐορτὴ, καὶ ἡ ἡμέρῃ τῆς παραδόσεως τῶν κτιρίων, φρουρίου καὶ τελωνείου Βώλου, ἐν ᾧ δὲν εὐρέθη οὔτε ἐν ρούπι πανίου διὰ νὰ τελωνισθῇ ὁ ἀποσταλεὶς τελωνιακὸς ὑπάλληλος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς

κυβερνήσεως, ὅστις μ' ὄλον τὸ ὑψηλὸν καπέλο ὅπερ ἐφόρει ἐζήτει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως νὰ ὀραιοθῆ διὰ τὸ ἀρέχῃ ὁ μισθὸς του.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν λοιπὸν τοῦ ἁγίου Ἀκινδύνου, ὁ στρατηγός, οἱ ἐπιτελεῖς καὶ πλῆθος ἀξιωματικῶν καὶ στρατοῦ εἰσῆρχοντο ἐν Βώλῳ ἵνα καταλάβωσι τὴν χώραν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'. πρῶτουπουργοῦντος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀρπακτικοῦ.

Μὴ παύσατε διηγούμενοι ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν ἀτμοπλοίων καὶ σαλωνίων, ὧ γενναῖοι Ἑλληνες ἀξιωματικοί, τὰς κατὰ τὴν ἀκίνδυνον κατάληψιν ἀνδραγαθίας σας, καὶ ἐξακολουθεῖτε μεταδίδοντες διὰ ζήσεως ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ταύτας μέχρις οὗ Ὁμπρός τις ἢ Ἀντωνιάδης γράψῃ τὴν Καταληψιάδα του.

* *

Ἐσταμάτησον τὸν δρόμον σου ἦλιε, χαιρετίζων τὴν ἔνδοξον ταύτην ἡμέραν θούρια ἄματα διατρέχουσι περιβοηθούντα τοὺς αἰθέρας· ἴδε τὴν κυανόλευκον σημαίαν κυματίζουσαν εἰς αὐραν ἑλευθέραν. Ἐ τοιαῦτα ἔγραφεν ἡ ἀφωγὴ τοῦ λαοῦ ἐφημερίδες ῥίπτουσα εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ἐν Βώλῳ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐμπνεομένη ὑπὸ τῆς ὁμοῦ τῶν λιμναζόντων θαλασσιῶν ὑδάτων, ἐπὶ τῶν θαλασσογήινων οἰκοπέδων ἄτινα περιέκλεισαν διὰ τοιγίσκων οἱ εὐτυχεῖς Βωλιῶται, ἀγοράζοντες τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὴν ἐκπέουσαν τουρκικὴν ἔξουσίαν.

Ἐσταμάτησον λοιπὸν καὶ σὺ, ὦ ἀναγνώστα παντὸς γένους καὶ φύλου πρὸ τοῦ στενοῦ τῶν Τρικέρων διὰ τὸ σχηματίζουσαν μικρὰν ἰδέαν περὶ τοῦ θεάματος ὅπερ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐκτείνεται, ἀφοῦ ὀλίγους στίχους πεζικῆς ποιήσεως Βωλιωτίσεως ἐνθουσιώσεως ἀνεγώσας· ὁ ἱατροποιητὴς Ἀφεντούλης ὠνόμασε τὸν Βόλον ὀφθαλμὸν τῆς Θεσσαλίας. ἀν συμφρονῶ· ὁ Βόλος εἶναι τὸ κεφάλαιος.

Φαντάζομαι τὴν Θεσσαλίαν ὡς γυναῖκα (ἄλλ' εἰσαι ἑλευθερος νὰ τὴν φαντασθῆς ὡς κόρην καλλιπάρθενον κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ) ὑπῆταν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἐκ τοῦ ὑπνου ἀνανήφουσαν καὶ μόλις διανοίγουσαν τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐχεῖ τὰς χεῖρας ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἡμικυκλικῶς, τοὺς δὲ πόδας τεταμένους πρὸς τὰ ἄκρα τῆς κλίνης. Ἐρεμβάζει καὶ παρατηρεῖ τὸν οὐρανὸν τῆς. Τὸ σῶμα εἶναι ἡ πεδιάς, καὶ ὁ μὲν εἰς ποὺς ἐκτείνεται πρὸς τὴν Ἄρταν, ὁ δὲ ἕτερος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ· ὁ εἰς βραχίον τῆς ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ὄρεων Πηλίου καὶ Τησαίου, ὁ δ' ἕτερος ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀλμυρῷ ὄρεων. Τότε δ' ἔχομεν ὡς κεφαλὴν τὸν Βῶλον ἢ Βόλον κατὰ Κόντον, ἀρχίζουσαν ἀπὸ τὰς Φεῖρβας (Βελεστίνον) καὶ τὸ κενὸν ὅπερ περικλείουσιν οἱ δυο βραχίονες εἶναι ὁ Παγασητικὸς κόλπος.

Ἄλλ' ὁποῖας σκέψεις γεννᾷ ἐν ἡμῶν ἡ πατρίς τοῦ Ῥήγα τοῦ Φεῖρβίου τοῦ συλλαβόντος τὴν ἰδέαν τὴν μεγάλην καὶ τὴν δημοκρατικὴν τῶν λαῶν ὁμοσπονδίαν!

* *

Ἐνευρέθη τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡς κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ταύτην δὲ προεδρεύουσαν τῶν δημοκρατικῶν ὁμοσπονδιῶν.

Καὶ ἦδη;

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ ἐξηκονταετῆ βίον ἐμίκρυνεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν μεγάλην του ἰδέαν, ὥστε περιέκλεισεν αὐτὴν μόνον εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ἐὰν ἐκ τοῦ αἰωνίου ὑπνου ἐξεγείρετο θὰ ἐρράπιζε καὶ ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τῆς ἀνδρικής παλάμης του καὶ θὰ ἔστειλλεν εἰς τὸν διάβολον τὴν Ἑλλάδα του βασιλοκρατουμένην, μικρὰν τὸ σῶμα καὶ πῶ πνεῦμα, σκέλεθρον καθ' ὅλα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

Καὶ βλέπω τὴν σκιάν του δακρύουσαν, ἀπομακρυνομένην τῆς γῆς τῶν ὀνείρων του, ἣν θὰ πατήσῃ μετ' ὀλίγον ὁ βασιλικὸς ποὺς· πόσον αἱ τρίχες του εἰσὶν ἠλωρωμέναι καὶ πόσον ῥιγοῖ τὸ σῶμά του!

Καὶ ἰδοὺ ὁ ψιθυρὸς τῆς φωνῆς του ἀκούεται:

Ἐπικατάρτοι ἐστέ.

ἌΝαι ἐπικατάρτοι, ὦ ἔθνος Ἰουδαίων, σὺ ὅπερ δὲν βλέπεις τὴν Αὐστρίαν ἐκτείνουσαν τὸν σιδηροδρομικὸν πλόκαμόν της μέχρι Θεσσαλονίκης καὶ ἀνταλλάσσουσαν δι' αὐτῆς τὸ μόνον στρατηγικὸν σου σημεῖον Ζάγκο-Κριτῆρι!

Τὸ σκοτεινὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἡ ἀγρία ὄψις τῆς θαλάσσης, τὸ μαῦρον τοῦ Πηλίου, ἡ θεία τοῦ τουρκικοῦ θωρηκτοῦ εἰσέτι ἐν τῷ κόλπῳ ἑλλειμενισμένου, τὸ κατάμαυρον χρῶμα τῶν ἐμπορικῶν μας ἀτμοπλοίων ἄτινα μετέφερον εἰς Βῶλον μυριάδας πολιτῶν Ἑλλήνων ἐκ τῶν περᾶτων τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος κατεπόνησαν τὴν ψυχὴν μου.

Ἄναπέτασον, ὦ Κρήτη τοῦ Γουδῆ τὰς σημαίας σου, σὺ ἡ τὸ ὠραῖον τῆς Κρήτης ὄνομα φέρουσα, δὸς τὴν ζῶν εἰς τὰ πλῆθη τῶν πεθούτων πλοίων καὶ τὴν εὐθυμίαν εἰς ἐμὲ τὸν πτωχὸν ἐπιβάτην σου.

* *

Χιλιάδες σημαῖαι ἑλληνικαὶ καὶ ἀγγλικαὶ αἴφνης ἀναπετάννυνται εἰς τοὺς ἐξώστας, τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἰσθμῶν τῶν πλοίων κυματίζουσι, κυματίζουσι χαιρετώσας τὸ Σαρακηνὸν, τὸν τάφον τοῦ Ὁγλ καὶ τῶν εἰκοσι νέων, οἵτινες ἔπεσαν κατὰ τὴν μάχην τῆς Μακρυνίτσας. Οἱ Τούρκοι συσπειροῦνται εἰς τὰ ἀμπάρια τοῦ θωρηκτοῦ τῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ἢ ἐπὶ τῆς παραδόσεως, πᾶσα μισέλλην ἐκτὸς τοῦ Ἀγγλοῦ ἐπιτρόπου, περιπλανᾶται περὶ τὰς λεωφόρους τοῦ Βώλου ἐπιππος, προπορευομένου τοῦ ῥώσου κασκετοφόρου προέδρου τῆς.

Ζητωκραυγαὶ τοῦ πλῆθους πρὸ τῆς ἐμφανίσεως καὶ τοῦ ἐλαγίστου σκευοφόρου ἡμῖνον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ κρότοι σφαιρῶν καὶ κίνησις μεγάλη καὶ πυροβολισμοὶ τῶν χωρικῶν τοῦ Πηλίου κατερχομένων ἐκ τῶν χωρίων τῶν ἀκούονται. Τὸ φέσι κυματίζει καὶ ὄλον τὸ πλῆθος, ὅπερ φαίνεται ἔχον ἐπιφάνειαν παπαρουνοειδῆ, βαδίζει πρὸς τὴν καμάραν (ἄψιδα) στηνομένην εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως. Ὁ στρατὸς τῆς καταλήψεως πλησιάζει· τρέχου καὶ ἐγὼ καὶ ἄδιο, φίλτατε Καλιβάν, διότι θέλω νὰ τὰ ἴδω ὅλα, ὅλα, ὅλα, ἄτινα θὰ περιμένῃς ἄμα τελειώσῃ καὶ ἡ τελευταία πράξις τοῦ Ἑλληνικοῦ μας ζητήματος.

29 Νοεμβρίου 1881.

Μηλοῦμ.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Κατὰ παραγγελίαν τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Μὴ Χάνεσαι** κατατίθενται τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἡ νεολαία θέλει καταβάλλει διὰ τὰ έξοδα τῆς κάλπης τοῦ δημοκρατικοῦ μας ὑποψηφίου **Ῥόκου Χοῦδᾶ**.

Ἐπανῆλθεν ὁ κ. **Γεώργιος Σουρῆς** ἐκ Βώλου καὶ περιμένετε νὰ τὸν ἴδῃτε τὴν προσεχῆ Τετάρτην. Ἐἶναι ὀλίγον Τούρκος, τὰ θέλει ὅλα νὰ γίνωνται μετ' ὀλίγον τῆς ἀλλοτρίου.

Ἄλλὰ ὁ **Μηλοῦμ** ἤρχισεν ἀθάνατα· περιμένομεν καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστολάς του ἵνα τὸν ἀποθεώσωμεν.

Ἀυποῦμεθα ὅτι εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον παρεσέφρησαν ὑπὸ συντογᾶτου μας ἐκφράσεις ἥκιστα περιποητικαὶ περὶ τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐπεθυμοῦσαμεν βέβαια ἢ πρωτεύουσα νὰ στέλλῃ ἱκανότητος εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ὅταν ὑπάρχῃ σπάνις ἱκανότητων, ἀρκοῦμεθα εἰς τοὺς τιμίους. Καὶ ἐν ἄλλο: Τὴν μέλλουσαν Βουλὴν δὲν τὴν ὀνειρευόμεθα Βουλὴν συζητήσεων, ἀλλὰ Βουλὴν ψήφων. Ἐἶναι τὸσφ ἐμφανῆ τὰ ἐγκλήματα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας, ὥστε ἡ νομοθετικὴ καὶ συνοπτικῶς ἀκόμη θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν δικάσῃ καὶ νὰ τὴν καταδικάσῃ. Ἰδίως ἐλυπηθημεν διὰ τὸν φίλον μας κ. **Δημήτριον Καλλιφρονᾶν**, νέον ἀγαθότατον, τιμιώτατον, ἀπαρασαλεύτως διατελέσαντα ἐν ταῖς τάξεσι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, σεμνόν, καὶ πολιτευθέντα καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε αὐτὸς, οὔτε ὁ γέρον Καλλιφρονᾶς εἶναι μηδενικά, μολονότι περὶ τοῦ τελευταίου ἐφρονούμεν ὅτι ἦτο καιρὸς πλέον ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ἐνεργου πολιτικῆς, ἀφίπων τὸ στάδιον ἑλευθέρου εἰς τοὺς νεωτέρους.

Ὅταν δὲ ἡ μέλλουσα Βουλὴ ἐκπληρώσῃ τὴν μίαν καὶ μόνην ἐντολήν—**τὴν τιμωρίαν τῆς Κυβερνήσεως**—τότε προκειμένου ἢ περὶ τῆς ἰδίας ἢ περὶ ἄλλης θὰ ὑποστηρίζομεν τὰς ἡμετέρας πεποιθήσεις περὶ τῶν προσόντων τῶν Βουλευτῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ.

Ἐἶχομεν μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς ἀθηναϊκῆς φυλακίας, τῆς ἀθηναϊκῆς κακολογίας, περὶ τῶν σπερμολογιῶν τῶν τριῶν πλατειῶν μας καὶ τῶν δὲν ζεύρω πόσων περιπάτων μας. Ἀλλὰ δὲν ἐπιστεύομεν ὅτι ἐμῶν ὅλα αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ἡμᾶς προσόντα νὰ φθάσωμεν εἰς τοιοῦτο σημείον, ὥστε νὰ δημιουργήσωμεν ἐν Ἑγκλημα φαντασιώδεις, νὰ ἐπιμείνωμεν τόσον ὥραια εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐγκλήματος, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ μυθιστορίας Ζολᾶ, νὰ ἐξυφάνουν τόσας σκηνὰς, τόσας λεπτομερείας, καὶ νὰ διαδοθῶν αὐτὰ διὰ τόσων στομάτων, ὥστε νὰ γεινώμεν καὶ ἡμεῖς θύματα ἀπάτης καὶ νὰ προσώμεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: **Κοινωνικά** ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἄρθρου.

Τόσον δὲ ἐπιτήδειος ὑπῆρξεν ἡ κακολογία, ὥστε εἰς τὸ φαντασιώδες αὐτῆς μυθιστόρημα ἐφιλοτιμεῖτο, ὅπως ἡ ἐξάπατησις γίνῃ πλήρης, νὰ προσθέσῃ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ τῆς νέας ἀπουσιάζει μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ὥστε νὰ μὴ ἀναζητήσωμεν αὐτὸν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν γεγονότων.

Καὶ ἰδοὺ ὁ πατὴρ ὑπογραφόμενος εἰς τὴν δημοσιευομένην σήμερον διαμαρτυρήσιν του διαχέει ἀπελπιστικὸν φῶς εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρ' ἡμῖν κακολογίαν καὶ μᾶς καθιστᾷ πράγματι ἀναπολογητὸς ἐπὶ τῇ ἐλαφρότητι ἣν ἐδείξαμεν ἵνα πιστεύσωμεν μύθους, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐπὶ καιρὸν ἐκυκλοφόρου δι' ὅλης τῆς πόλεως ὡς ἀλήθειαι. Καὶ μὰ τὸ ναί, μεθ' ὅλην τὴν λύπην ἣν ἠσθάνθημεν πρῶτον φορᾶν καθ' ὅλον τὸν δημοσιογραφικὸν βίον μας, συντελέσαντες ἐν ἄγνοίᾳ μας ἵνα ταράζωμεν σπλέγγνα πατρικά, συγκρινώμεν αὐτὴν δι' ὀλίγη χαρὰς, διότι ἡ δημοσίευσίς τῶν μύθων συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἀλήθειας, εἰς πόλιν ἣτις τόσφ δύσκολα χωνεύει τὴν ἀλήθειαν καὶ μετὰ τόσην ἠδονὴν καταπίνει τὰ ψεῦδη. Ἡ μόνη παρηγορία μας ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι ὅτι ἄμα τῇ ἀφαιρέσει τοῦ μέρους τῆς εὐπιστίας μας, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὅπως πάντοτε, ἐζητήσωμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν κοινωνικὴν ὑγείαν, τὴν ὁποῖαν

δυστυχῶς ἀπὸ πολλοῦ τὴν βλέπομεν καὶ τὴν ἀκούομεν κλονουμένην.

Πιστεύομεν ὅτι ὄχι μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ κοινὴν νία θὰ ἀκούσῃ μετ' εὐχαριστήσεως τὴν πανηγυρικὴν διάψευσιν τῶν περὶ τοῦ κυρίου Λαυρεντιῆ καὶ τῆς κόρης Ἀριστέως διαθεθέντων ἐν τῇ πόλει, τῶν ὁποίων ἡγῶ ἀπλῆ ἐγένετο τὸ **Μὴ Χάνεσαι**. Ἐκφράζομεν ὅλην τὴν λύπην μας διότι ἐταράξαμεν τόσον πικρῶς ἀξιοτίμον καὶ σεβαστὸν πατέρα· ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐπανόρθωσις τὴν ὁποῖαν σήμερον κάμωμεν ἀποδίδει καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἀξιοτάτρευτον κόρην του καὶ εἰς τὸν ἀξιοτίμον γαμβρὸν του ὅλην τὴν γαλήνην τὴν ὁποῖαν τοῖς ὠμείλομεν ἐκ καθήκοντος. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην εὐκαιρίαν ἢ εἰς αὐτὴν ἐφαρμόζεται τὸ: **ὁ τρώσας ἴσεται**.

Ἰδοὺ καὶ ἡ διαμαρτυρήσις τοῦ κ. Ἀριστέως, ὅστις μετὰ τὰς προσωπικὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας τοῦ ἐδώκαμεν παραιτεῖται πάσης ἄλλης ἀπατήσεως, μετὰ τὴν τόσφ δικαίαν ἱκανοποίησιν ἣν λαμβάνει σήμερον καὶ ἐφ' ᾧ ἔγκραδῶς τῷ συγχαίρομεν:

Κύριε Συντάκτη τῆς Ἡμερησίας Μὴ Χάνεσαι,

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6ης Νοεμβρίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Κοινωνικὰ» ὑπογεγραμμένος Ὁνούριος κατεχόρισε τριστήλιον διατριβὴν ἐν ἣ δι' ἀπρεπεστάτων ἐκφράσεων προσβάλλει τὴν οἰκογενειακὴν μου τιμὴν, ἐνῶ πάντα τὰ γραφόμενα διαρρηδὴν ἀποκαλῶ ψευδέστατα, ὡς ὢν ὁ μόνος περὶ πάντων διαφερόμενος καὶ κάλλιστα γνωρίζων, καὶ ἐκ τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς μου, καὶ τῆς ἐν Νεαπόλει διμνήνου, ἐνθα νῦν διαμένει ἡ θυγάτηρ μου κατὰ παραγγελίαν τῶν ἐξόχων ἱατρῶν Βιτορέλλη καὶ Καρδορέλλη, διότι ἐκρουλόγησε σπουδαίως ἐν τῷ ἀπὸ Βρετανίου εἰς Νεάπολιν σιδηροδρόμῳ.

Κύριε συντάκτη ἀπαιτῶ ἵνα μοι φανερώσῃτε δημοσίᾳ ἐν τῷ φύλλῳ σας τὸ ὄνομα τοῦ τολμητοῦ, ὅστις ἔγραψε ταῦτα, ἵνα ἐνεργήσω τὰ κατὰ τὸν νόμον· εἰς δὲ τὸ κοινὸν τὸ ἀναγνώσαν τὸ **Μὴ Χάνεσαι** τῆς 6ης Νοεμβρίου δηλώσῃ ἡ θυγάτηρ μου διαμένει μετὰ τοῦ γαμβροῦ μου ἐν Νεαπόλει κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραγγελίαν τῶν βασιλικῶν ἱατρῶν νοσησάντος 5.000 φράγκα πρὸς ἀνάρρωσιν αὐτῆς. Ἀογίζομαι δὲ εὐτυχῆς διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ γαμβροῦ μου, καταστήσαντος τὴν σύζυγόν του εὐτυχεστάτην, διὰ τῶν εὐγενῶν προτερημάτων του, διὰ τῶν ὁποίων ἐπαξίως τιμᾶται καὶ ἐγὼ ὑπερχαίρω, χαίροντος καλλίστην φήμην, ὡς τοῦτο δύναται ἕκαστος νὰ μάθῃ ἐκ τῶν ἐν Νεαπόλει γνωρισάντων αὐτὸν καὶ τῶν ἐταίρων τῆς ἐμπορικῆς τραπέζης **Degli azzii Vitelesesi** ἣς ἔχει τὴν τιμὴν νὰ εἶνε πρόεδρος καὶ μέλος, ἐκ τοῦ ἐν Νεαπόλει δημοσιογραφικοῦ συλλόγου παρ' οὗ ἤξιώθη νὰ λάβῃ τὸ προσήκον δίπλωμα διὰ τὰ φιλλεληνικὰ αὐτοῦ ἄρθρα (ὡς ταῦτα δυνάμεθα νὰ δεῖξωμεν τῷ βουλομένῳ) καὶ τοῦ χρυσοῦ παρασήμου, προσέτι δὲ ἐξετάζων περὶ τῆς ἐγγενεῶς οἰκογενείας του καὶ τῶν συγγενῶν του ἐν Ρωσίᾳ.

Ἐν τέλει δὲ δηλῶ τῷ γράψαντι ὅτι ἡ σύζυγός μου ἀπέθανε ἐκ παλαιῶ καὶ ἀνιάτου νοσήματος, χαίρουσα εἰς τὰς τελευταίας τῆς στιγμᾶς, διότι τόσον λαμπρὰ ἀποκατέστησε τὴν θυγάτηρα τῆς τὴν οὐδέποτε ὡς ἄλλα ὑποκριτικὴν.

Χαιρετῶν ὑμᾶς κύριε συντάκτη ἀπαιτῶ καὶ πάλιν τὸ ὄνομα τοῦ τολμητοῦ, ἵνα ἐνεργήσω κατὰ τὸν νόμον. Οὐδέποτε δὲ πιστεύω νὰ κρύπτετε διὰ τοῦ φύλλου σας τοὺς συκοφάντας, καθ' ὃν βαρεῖα ἡ θεία δίκη ἐπέρχεται.

Γρηγόριος Ἀριστέως.

ΜΑΝΔΥΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ**ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΙ**

πωλούνται εις συγκαταβατικὰς τιμὰς
καλλίστων ποιότητων

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ Ι. ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ, εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρφίας γωνίας.

**ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ**

Καθέκλας Βιέννης με κλειδώσεις σιδηρᾶς.

Υδροδουλιστήρια πρὸς δραχ. νέας 10.—

Μελάνη τυπογραφικὴ ἢ ὀκτὸ δραχ. νέας 3.25

12 κοχλιάρια καὶ 12 πηρούνια δραχ. νέας 7.50

Κλένας Ἀγγλικαὶ δραχ. νέας 30.—

Καὶ παντὸς εἶδους ἐπιπλα, τρόφιμα, ἀστακοὺς, ποτὰ, οἶνοι Καμπανίας, ὑαλικὰ, κρύσταλλα, πιατικὰ, ἀντικείμενα φωτισμοῦ, θερμάνσεως

κλπ. κλπ. κλπ. (α'.—5.)

ΤΙΛΙΟ

(ἄνθη φιλύρας) πωλεῖται χονδρικῶς ἐν τῷ Φαρμακεμπορίῳ **Δημητρίου Γ. Βασιλείου**, Ὁδὸς Ἑρμοῦ, ἀρ. 90.

ΑΠΘΟΔΟΧΑΙ

ἐκ πορσελήνης διαφόρων μορφῶν, εἰδῶν καὶ σχημάτων, ὡς ἄνθη, ὡς χλόνια, ὡς γάστραι, Ἐρωτοκρατούμεναι, καλλιτεχνικώταται, ἔφθασαν **ΧΘΒΣ** εἰς τὸ Ἐμπορικὸν **ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

Τιμαὶ προσεταὶ δε' ὅλους.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ

τοῦ τοίχου, ἐκτάκτως ὠραία, ἀπὸ 25 δρ. μέχρι πενήκοντα πωλοῦνται εἰς τοῦ **ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΜΠΙΑΣΤΟΥΝΙΑ

Μασκώττ ἢ Ἄφεντούλη διαφόρων τιμῶν καὶ ποιότητων ἐφίρει πάλιν γὰρ ὁ κ. **ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ**.

ΑΝΘΗΤΕΧΝΗΤΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Συνάμα ὅτι χρειάζεται διὰ τὰς Κυρίας κομψὸν παρισινόν,

Συνάμα Μανδύαι ἀδιάβροχοι διὰ τοὺς Στρατιωτικοὺς εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικὰς,

Συνάμα ἐξαιρετικῆς ἐκλογῆς Ὀμβρέλας διὰ Κυρίας,

Συνάμα Χίλια ἄλλα πραγματάκια εἰς τὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Ι. ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ, εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρφίας γωνίας.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ**ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ**

Ἀθήναι ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ἄπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμαίως διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἶδους σφραγίδες, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη Ἀποθήκη τῶν καταστίχων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος **Edler I. Kricher** τοῦ Ἄννοβέρου.

Μόνη Ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ Ἄληθους σιγαροχάρτου **Job** τοῦ οἴκου **Jean Bardou** τῆς Γαλλίας.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΚΟΝΤΕ

Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου κατὰ τὴν γωνίαν τῆς Χρυσοσηλαιώτισσης.

Εἰδοποιεῖται ἡ πολυἀριθμὸς πελατεία τοῦ πασιγνώστου αὐτοῦ Καταστήματος, ὅτι ὅλα τὰ εἶδη γαλλικοῦ ἄρτου κατασκευάζονται ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγορὰν, ἀπέναντι τοῦ δειροπωλείου τῆς Μεγάλης Παράγκας. Διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος ὁ κ.

ΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

α'.—12

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.